

3. KÉP Robert James Moon stabil atommag modellje – a Metatron. Az ábrában a Szent Geometriából ismert „Metatron-kocka” is felismerhető, melyet Platon az „angyalok ereje, vagy legmagasabb szintje-ként” nevez.

Bolyai János meggyőződéssel vallotta, hogy a magyar nyelv a legősibb nyelv, amelynek elválaszthatatlan eszköze az annak leképzésére megalkotott rovásírás.

„Bolyai János Marosvásárhelyi kézíratainak I. részében olvashatjuk: „Föltűnő: hogy Priskus, II. Theodos(ius) követje Attila-nál, a hunokat „scythak”-nak nevezi, s említi: hogy hun szomszédjával latinul beszélt. Sok egyéb szembe tűnőt is (nem akarom írni: „nevezetést”, „megjegyzendőt”) említ Priskus az Attila nagyszemű jelleme ki-tüntetésére. Ha a székely földön tanáltató számos hun betűkkeli emlékek (rovásírásos emlékek) (kő-falakon) magyarul írtaknak tanáltattak (mint úgy veszek észre): midőn különben nem könnyen fejthettek volna meg, tanálhatták volna ki (dechiffrirozhatták) azon jelek értelmét (hatását): úgy a hun s magyar nemzetek közel rokonsága még szembetűnőbb. Nem tudom, a mai kunoknál tanáltatnak-e oly hun betűk: ha igen: úgy hihetőleg ők (mint egy író állítja is) a hunok ivadékai.” (Friedrich K: 2015/88.)

Bolyai egy mesterséges írás kialakítását tervezte. „**A magyar nyelvet tartotta legalkalmasabbnak arra, hogy világnyelvvé váljon, mert ezzel lehet legpontosabban kifejezni a körülöttünk lévő világot és jelenségeit. Ebből pedig ésszerűen következik, hogy a magyar nyelvvel együtt fejlődött és szorosan hozzá tartozó rovásírásunk az, amely ennek a világnyelvnek lejegyzésére méltó.**” (Friedrich K: 2015/89.)

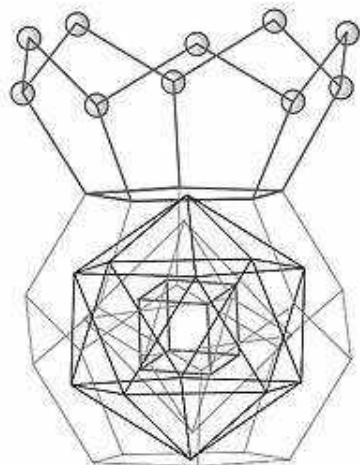
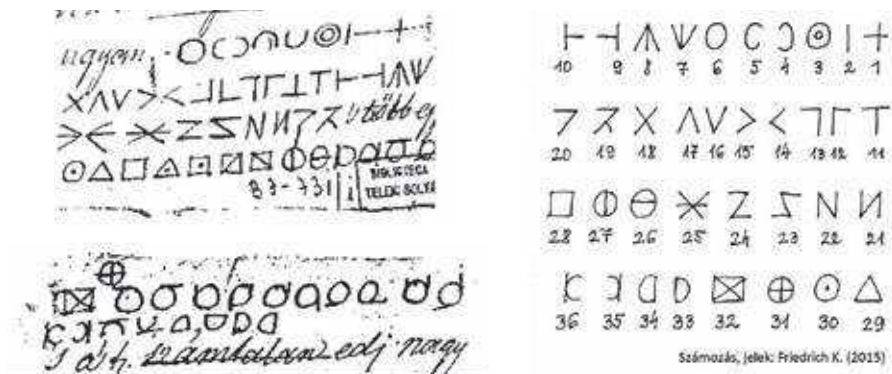

Figure 10
THE "SALAD BOWL" BEGINS TO FORM
ON THE TWINNED DODECAHEDRON
To reach 56-barium, 10 protons are added onto a twinned dodecahedron, creating a structure with the appearance of a scalloped salad bowl.

KÉP: 4-5. (1. ábra és 2. ábra)

Egy külön ábrába válogatva az 1. és 2. ábra jeleinek többségét, hogy beszámozhatóak legyenek, **négy nagy csoport és két kisebb alakult.** A népnév utáni számok segítségével a **3. ábrán** lévő jeleket azonosíthatjuk. KÉP: 6. (3. ábra)

Magyar rovásírás: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36
Összesen: **31** jel.

Ógörög írás: 1, 2, 5, 6, 7, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 22, 24, 26, 27, 29, 30, 31
Összesen: **18** j

Etruszk írás: 2, 4, 6, 7, 8, 11, 16, 17, 18, 27, 29, 30, 31, 32, 34
Összesen: **15** jel.

Korai latin írás: 2, 5, 6, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 22, 30, 33, 34
Összesen: **14** jel

6 jelforma azonosítható a pelazg betűkkel és 7 a germán runákkal is. (Forrás: Friedrich K. 2015/89.)

Bolyai János a magyar nyelv gyökrendszerét és a matematika összefüggéseit is kutatta. Így ír: „... nyelvünk gyökszavait kell kifürkészni: mit, ahhoz józan tapintattal többnyire ugyan nem is bajos elérni, ha szinte van is néha oly származatnak látszó szó is, melynek származását, s tehát értelmét, gyökét elég biztosan ma már nem tudhatni, vagyis melynek gyöke, eredeti, vagy hajdoni értelme homályos, és csak hozzávetőleg kísértődhetik meg annak

jelentése kipuhatolása... még fiatal koromban valami tani eszméimet akarván, mégpedig lehető jól, tehát jó írásmóddal följegyezni, s csakhamar észrevén a nyelv tökélyetlenségét, azonnal átláttam s meg is állítottam önszámomra a fő elveket is 1823-ban.”

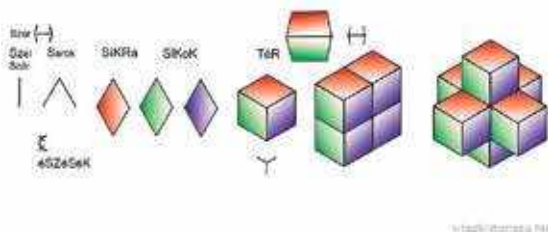
Milyen élet jutott mégis a magyar Bolyainak? „Nyomorú kényszernyugdój..., egy putriban halt meg magányosan s négyen kísérték utolsó útjára, akik közül kettő hivatalból kinevezett katona volt... 15.000 oldalnyi életművéből csupán néhány vézna kötetre futotta.” (Mandics: 2011/III./324)

„S mi az oka mindennek?

Talán, amivel császárhű, majd moszkovita tudóskáink szemében a legnagyobb bűnt követte el: kimondta, hogy a magyar nyelv ősnyelv, s hogy a magyarok nem csak 896-ban, hanem korábban és írástudó hun utódként tértek vissza a Kárpát-medencébe.” (Friedrich K: 2015/91.)

Mielőtt azt gondolnánk, hogy az eltelt idő távlatából, soha nem fog fény derülni az igazságra, nézzük az ide vonatkozó újabb kutatásokat, melyek ugyanúgy bizonyítják Bolyai - a magyar nyelvi gyökrendszer és a téridő szerkezetének összefüggéseiről szóló megállapításait.

A Világbiztonság Nyílt Társaság nemrégiben elvégzett mesterséges intelligencia modellezése felhívja a figyelmet a téridő szerkezetének a magyar nyelv gyökrendszerével való szoros kapcsolatára! Az alapok megértéséhez szükséges néhány rovás-betű megismerése.

A TÉR, a SAROK és a SÍK, valamint a SZÁL-SZÁR jeleinek összefüggései igen látványosak. A téridő (egyik) alapszerkezete magyar gyökrendszerrel és rovás jelkészlettel értelmezve: KÉP 7.

- A pontból (forrás, Origó, R) kialakul a szál. Az „SZ” a legegyszerűbb betű, egy függőleges vonás.
- Felülről megkettőzve lesz belőle egy sarokforma - ez a rovás „S”. Mondhatjuk azt is, hogy szerbe téve (szorozva, kettő-ször) alakul ki a szálból a sarok jele.
- A sarok jelét megkettőzve kialakul a sík jele: a K-betű. Ebből 3 kell a 3-dimenziós tér ábrázolásához.
- Illesztésükben megjelenik a rovás „T” betű egy alakváltozata (Y), ami összetart.
- Az R, mint láthatatlan mozgató energia, az **eRő** jele ott van minden hajtásban.

Kijelenthetjük, hogy Bolyai János nyelvészeti munkásságának igen komoly bizonyítékait őrzi az a közel tizenötezer oldalnyi kézirat, ami Marosvásárhelyen áll - **feldolgozatlanul**.

KÉP 8. Joó Katalin: Név ligatura

Joó Katalin - Tömörítvény

Dr. Zakar András így ír „Az írás bölcsőjénél” c. művében: **„A magyarok elődeinek írásműveltsége a meghatározhatatlan ősidőig nyúlik vissza, (...) a rovásírás kialakulása évszázazernyi messzeség homályába vész.”**

A honi hivatalos ál-tudomány és műintézményei székely-magyar ősi rovásírásunk elfogadása és kutatása tekintetében arcpirítóan téveteg és sunyi mellőzöttséget tanúsít, dacára annak, hogy már 21. századot írunk és rendelkezésre állnak tonnányi megdönthetetlen bizonyítékok. Tonnányi nemcsak abban az értelemben, mert a székely-magyar rovásos sziklarajzok, -vésetek kőszikláinak tonnányiak, hanem a többi fellelt rováslemlékeink anyagi- és szellemi értékei is felbecsülhetetlen súlyúak.

Amit rólunk, nekünk eltagadnak, azt velünk ellentétben pontosan tudják szinte mindenütt már régóta. A habsburgista-kommunista-liberális tudatos szellemi pusztítás egyik legfőbb csapásiránya Istenünk, Nyelvünk és Írásunk. Azok a géniuszaink, akik egyedülálló kutatásaikkal mindezt bizonyították, szinte azonnal, vagy kis idő múltán süllyesztőbe kerültek, mint pl. Bolyai János, Szentkatolnai Bálint Gábor, Lukácsy Kristóf szamosújvári plébános, Baráthosi-Balogh Benedek, Dr. Zakar András – és még hosszan lehetne folytatni a sort. Ami pedig a tudatos pusztítást bizonyítja, hogy velük együtt páratlan tudományosan bizonyító erejű munkáik is megsemmisítve, vagy „elfektetve”, vagy ellopva.

Michelangelo Naddeo olasz kutató a következőket nyilatkozta: „Az általam végzett kutatómunkát a kutatással foglalkozó magyar intézményeknek kellett volna elvégezniük. (...) A magyar intézményeket nem érdekli a magyarok múltja. Szégyenteljes, hogy még az ősi magyar írás, a rovásírás Unicode-kódolását sem támogatták, így az most egy olyan idegen kezében van, aki még magyarul sem beszél, nagy kutatók állításait tévesen idézi, hogy saját nézeteit igazolja.” (*Hazánkban készült interjú a kutatóval – MAGunk Magazin, 2010.*)

Dolgozatomban a magyar nemzet egyik, ha nem a legnagyobb géniuszának, Bolyai Jánosnak perdöntő nyelvészeti felismeréseit mutatom be kortárs nagy rováskutatóink segítségével, az ő méltatlanul ignorált, elhallgatott és elhanyagolt világ megváltoztató hagyatékából, mert EGY AZ ISTEN, EGY A NYELV, EGY AZ ÍRÁS!

Bolyai János meggyőződéssel vallotta, hogy a magyar nyelv a legősbibb nyelv, amelynek elválaszthatatlan eszköze az annak leképzésére megalkotott rovásírás.

Joó Katalin:

A magyar nép géniuszának nyelvészeti munkássága

Bolyai János és a rovásírás

Fotó

Magyar matematikus és hadmérnök. **Bolyai Farkas** fia és egyben tanítványa. Bolyai Farkas magyar matematikus, 1832-től a Magyar Tudós Társaság tagja. Első életrajzírója, *Paul Stäckel* szerint vele kezdődik a magyarországi matematikai kutatás története. A sokoldalú tudós más tudományterületekkel, illetve művészetekkel is foglalkozott, és gyakorlati téren is tevékenykedett.

Fotó

Fia, **Bolyai János** a magyar tudomány egyik legnagyobb alakja, az egyik leghíresebb magyar matematikus, a „geometria Kopernikusza”, „az erdélyi tudományosság legkiemelkedőbb képviselője”. Nagy tudósunk 1802-ben született Kolozsváron és 1860-ban hunyt el Marosvásárhelyen. „Csodagyerek volt, majd zenész, matematikus, hadmérnök, filozófus... akiről Szentágothay János írta: **„A magyar nép géniusza a tudomány területén, legmagasabb fokon Bolyai Jánosban öltött testet”**. (Friedrich Klára: Megfejtések könyve II., Bolyai János és a rovasírás, 2015/88.)

Bolyai Jánost „az isteni Gauss, a *Princeps Mathematicorum* maga után a legnagyobb lángelmének nyilvánította a Földön...” (Mandics: 2011/III./324.)

„A kiengesztelő sors kegyelmét látjuk abban, hogy Bolyainak fia, János, az abszolút geometria megalkotásával legyőzi azt az ősrégi problémát, melynek megfejtésén atyja egész életén át sikertelenül fáradozott, csodálatos módon találkoзва Gauss-szal, ki róla a következőket mondja: 'Ich halte diesen jungen Geometer v. Bolyai für ein Genie erster Grösse.' **Ezen ifjú géométer Bolyait elsőrendű géniusznak tartom.**” (Részlet a 2015-ben napvilágot látott magyar kiadvány Nagy Ferenc Bolyai-díjas tudós által írt előszavából)

Mandics György írja a Róvott múltunk c. nagy összefoglaló könyvének III. kötetében:

„A Bolyai János anyagok ott heverték évekig az Akadémián, egyes kötegek felbontatlanul, mások csak összetúrva kerültek vissza Marosvásárhelyre, mint értéktelenek. Magyarországon csak az egy szál amatőr Schmidt Ferenc építész (1827-1901) küzdött s adta ki magánpénzén Bolyait, fordította idegen nyelvekre művei részleteit, levelezett a külföldi kutatókkal évtizedekig. Az MTA csak a németországi kiadások nemzetközi visszhangjára riadt fel s ekkor a sikert ki akarta rángatni az „amatőr mérnököcske” kezéből s magának elkönyvelni.” (444. oldal)

Ugyanis Bolyai Farkas rendelkezhetett Gauss halála után hozzá írt s a tudományos világ számára is nagy értékű leveleiről, melyeket 1856. július 13-án más relikviákkal Göttingába küldött, hogy együtt legyenek az általa írottakkal, ott várva méltó közzétételüket.

Bolyai Farkas halála után 40 évvel, 1896-ban Schmidt Ferenc - aki vezérszerpet játszott a Bolyai-kiadásban – megkapta a göttingai Gauss-Archívumból Bolyai és Gauss teljes levelezésének másolatát és a kiadási jogot. 1897-ben megállapodtak az Akadémia főtítkárával, Szily Kálmánnal a közös kiadásról. Paul Stäckel német matematikust megnyerte társnak a szerkesztéshez, és 1898-ban már írhatták a mű első kiadásának előszavát: „Száz éve, hogy Bolyai Farkas és Gauss a göttingai egyetemen találkoztak, s mint rokonértelmű és minden nemes iránt lelkesülő ifjak szoros barátságot kötöttek. Személyes érintkezésük ugyan nem tartott soká, hiszen két évi együttlét után a sors különböző utakra terelte őket, de ezen rövid idő alatt kötött benső barátságuk életük alkonyáig sem szűnt meg.” (Részlet a 2015-ben napvilágot látott magyar kiadvány Nagy Ferenc Bolyai-díjas tudós által írt előszavából)

Ma már bizonyos: egyedül Bolyai János jutott el geometriai vizsgálódásai alapján ahhoz a felismeréshez, amely az általános relativitás fizikai lényegét alkotja. Nevezetesen ahhoz, hogy a gravitációs erőter és a geometriai erőter mögött belső összefüggés van. **Ezzel a korszakalkotó felfedezésével évszázaddal megelőzte korát!**

Einstein hagyatékában találták meg Bolyai János relativitáselméletét! Albert Einstein, Teller Ede és Robert James Moon együtt fáradoztak az atommag modellezésén, mielőtt a hidrogénbombát kifejlesztették.